

Pesem.

Božja roka raztočila
pod nebo škrjančke,
na vrbinje zapodila
debelušne jančke.

Božja roka zahotela —
šla pomlad devica
v svet je, zagorela
srca so in lica.

Tam v višavi sinji
nam pojo škrjančki —
tamkaj na vrbinji
vsi so naši jančki! —

Naš Radko in Sultan.

Petelinje hlače nosi,
čadast vedno je po nosi;
a junak je spred in zad,
puško bi že nosil rad.

Rad bi slišal prav na kratko:
Cel junak je ta naš Radko!
Ali reči mora vsak:
Sultan večji je junak!

Naj se mačka le prikaže,
Sultan naš jo že namaže!
Šinila čez dvor bo: — puh!
tam si gladila kožuh!

A resnica je resnica:
Da je Radku risanica,
puhnil iz cevi bi dim —
Sultan bi bežal pred njim!

Fran Žgur.

